

Sygn. akt I C 22/21

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2021 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Grażyna Poręba

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2021 r. w Nowym Sączu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w B.
przeciwko I. F.

o zapłatę

I. **oddala powództwo,**

II. **kosztami procesu obciąża powoda.**

ZARZĄDZENIE

1) proszę odnotować wyrok zaoczny,

2) odpis wyroku doręczyć pełnomocnikowi powoda z pouczeniem o sposobie i terminie złożenia wniosku o uzasadnienie i apelacji i pozwanej z pouczeniem o terminie i sposobie złożenia sprzeciwu oraz z pouczeniem o obowiązku przedstawienia w sprzeciwie wszystkich twierdzeń i dowodów oraz skutku niedopełnienia tego obowiązku w postaci możliwości pominięcia spóźnionych twierdzeń i dowodów,

3) kal. 7 i 14 dni.

N., dnia 11 lutego 2021 r. Sędzia Grażyna Poręba

Sygn. akt I C 22/21 upr.

UZASADNIENIE

wyroku zaocznego z dnia 11.02.2021 r.

Strona powodowa (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w B., działając przez profesjonalnego pełnomocnika, w pozwie wniesionym do tut. Sądu w dniu 27.10.2020 r., domagała się zasądzenia od pozwanej I. F., kwoty 2.877,37 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, od dnia wniesienia powództwa, do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu na jej rzecz, w tym kosztów zastępstwa prawnego (k. 1-3).

W uzasadnieniu wskazano, że roszczenie strony powodowej wynika z łączącej (...) S.A. ze stroną pozwaną umowy o nr abonentkim 1. (...), której przedmiotem było świadczenie usług telekomunikacyjnych. Z tytułu przedmiotowej umowy, pozwana winna uiszczyć na rzecz wierzyciela pierwotnego kwotę stanowiącą wartość przedmiotu sporu, będącą ekwiwalentem świadczonych przez niego usług, czego nie uczyniła. W związku z powyższym, operator wystawił

noty obciążeniowe. (...) (...) nabył na podstawie porozumienia nr 4 z dnia 23.11.2017 r. do umowy ramowej cyklicznego przelewu wierzytelności z dnia 07.09.2017 r. wierzytelność przysługującą pierwotnemu wierzycielowi (...) S.A. względem pozwanej. Następnie, w drodze umowy przelewu wierzytelności z dnia 21.12.2017 r.(...) (...) zbył wierzytelność na rzecz (...) (...).

Pozwana pomimo odebrania odpisu pozwu, nie ustosunkowała się do jego treści w żadnym zakresie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Pismem z dnia 23.08.2018 r. (...) S.A. w restrukturyzacji, działając w imieniu (...) (...) zawiadomił pozwaną I. F. o cesji wierzytelności z dnia 21.12.2017 r.

Zgodnie z wyciągiem z ksiąg rachunkowych Funduszu Sekurytyzacyjnego (...) (...) z dnia 14.10.2020 r., zobowiązanie I. F., na dzień wystawienia wyciągu, wynosiło 2.877,37 zł.

Dowód : wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego – k. 4, zawiadomienie o cesji – k. 5-6, załącznik – k. 7

Ustalenie stanu faktycznego w niniejszej sprawie było wręcz niemożliwe.

Przede wszystkim zaznaczyć należy, że w aktach brak jest umowy, która miała być pierwotnym źródłem zobowiązania pozwanej, a więc – jak twierdzi strona powodowa w pozwie – umowy zawartej przez pozwaną z O. Polska. S.A. (...) to ustalenie, jakiego rodzaju umowę pozwana zawarła, na jakich warunkach, jakie były warunki ewentualnej promocji, czy prawidłowo naliczono karę umowną i wreszcie, czy były podstawy do ewentualnego wypowiedzenia umowy przez wierzyciela pierwotnego. Brak jest więc również danych pozwalających na ocenę, czy roszczenie jest wymagalne, a jeżeli tak to w jakiej wysokości.

Dodatkowo, brak jest podstaw do ustalenia, że powodowi przysługuje legitymacja czynna w niniejszym procesie. Powołuje się bowiem na dwie umowy przelewu wierzytelności, jednak żadnej z nich nie przedłożył do pozwu. Jest jedynie jedno zawiadomienie o cesji wierzytelności z dnia 21.12.2017 r., na mocy której miało dojść do przelewu wierzytelności w stosunku do I. F. -(...) (...) na (...) (...). Taki dokument nie jest jednak dowodem na zawarcie umowy przelewu wierzytelności. Tym bardziej, że w jego treści powołano się na fakturę nr (...) z dnia 14.04.2017 r., fakturę nr (...) z dnia 14.05.2017 r., notę karną nr (...) z dnia 19.07.2017 r., oraz dokument „inny” nr (...) z dnia 31.03.2017 r., których to dokumentów również nie przedłożono do pozwu.

W świetle tych okoliczności uznać należało, że strona powodowa, pomimo reprezentowania jej przez profesjonalnego pełnomocnika, nie przedstawiła żadnego dowodu, zgodnie z regułami art. 6 k.c., na istnienie, wysokość i nabycie wierzytelności względem pozwanej. Podkreślić należy, że strona powodowa winna przygotować się do procesu, w szczególności przedstawić dokumenty z których wywodzi swoje roszczenie (umowa z wierzycielem pierwotnym, dokumenty, na które powołuje się w zawiadomieniu o umowie cesji, czy nawet samych umów cesji). Skoro strona powodowa, która nota bene, reprezentowana jest przez profesjonalnego pełnomocnika, nie przedstawiła żadnego dokumentu na potwierdzenie swoich twierdzeń, należało uznać, że nie udowodniła swojego roszczenia.

Sąd zważył co następuje:

W ocenie Sądu powództwo jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie strona powodowa żądała zasądzenia od pozwanej kwoty 2.877,37 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty, wynikającej rzekomo z wystawionych na podstawie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych dokumentów nr (...), (...), (...), (...). Strona powodowa, poza swoimi gołosłownymi twierdzeniami zawartymi w pozwie, nie przedłożyła do sprawy praktycznie żadnych dowodów.

Zgodnie z art. 339 § 1 k.p.c., sąd może wydać wyrok zaoczny na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany w wyznaczonym terminie nie złożył odpowiedzi na pozew. W takim przypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczone w pozwie lub pismach procesowych doręczonych pozwanemu poza rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości, albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (§ 2).

Niezależnie od wynikającego z art. 339 § 2 k.p.c. domniemania prawdziwości twierdzeń powoda z rzeczywistym stanem rzeczy, sąd jest obowiązany do krytycznego ustosunkowania się do twierdzeń powoda z punktu widzenia ich ewentualnej zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy (wyrok SN z dnia 20.10.1998 r. I CKU 85/98). Jest więc zobowiązany rozważyć, czy w świetle przepisów obowiązującego prawa materialnego twierdzenia powoda uzasadniają uwzględnienie żądań pozwu, w tym zakresie nie obowiązuje domniemanie z art. 339 § 2 k.p.c.

W niniejszej sprawie wszystkie okoliczności były wątpliwe, począwszy od zawarcia umowy pomiędzy pozwaną, a pierwotnym wierzycielem, którym zgodnie z twierdzeniami strony powodowej, miało być (...) S.A. Z uwagi na brak dokumentu umowy, nie można było zweryfikować na jakich zasadach została zawarta i czy prawidłowo została wypowiedziana (o ile w ogóle została zawarta i wypowiedziana, gdyż dokumentu wypowiedzenia umowy również nie dołączono do pozwu). W zawiadomieniu o umowie cesji wierzytelności powołano się również na faktury i noty karne, których także nie dołączono do pozwu. Sąd miał również wątpliwości z ustaleniem legitymacji czynnej powoda, gdyż zgodnie z jego twierdzeniami zawartymi w pozwie, (...) (...) nabył na podstawie porozumienia nr 4 z dnia 23.11.2017 r. do umowy ramowej cyklicznego przelewu wierzytelności z dnia 07.09.2017 r. wierzytelność przysługującą pierwotnemu wierzycielowi (...) S.A., względem pozwanej, wynikającą z umowy pierwotnej. Natomiast w drodze umowy przelewu wierzytelności z dnia 21.12.2017 r. (...) (...) miał zbyć wierzytelność na rzecz (...) (...). Do pozwu nie przedłożono żadnej z umów przelewu wierzytelności, o których mowa powyżej.

Podsumowując, strona powodowa nie przedstawiła żadnego dowodu na okoliczność wykazania wysokości wierzytelności, jej faktycznej wymagalności i legitymacji czynnej, o czym wskazano w ocenie dowodów. Zatem powództwo jako nieudowodnione, zarówno co do zasady, jak i co do wysokości, podlegało oddaleniu.

Na marginesie wskazać należy, iż rolą Sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Powód na okoliczność wysokości dochodzonego roszczenia przedstawił jedynie wyciąg z ksiąg funduszu inwestycyjnego, podczas gdy dokument ten w aktualnym stanie prawnym, nie ma mocy dokumentu urzędowego w odniesieniu do praw i obowiązków, wynikających z czynności bankowych w postępowaniu cywilnym, prowadzonym wobec konsumenta. Dane ujmowane w księgach mogą stanowić dowód jedynie tego, że określonej kwoty wierzytelność jest wpisana w księgach banku względem określonego dłużnika na podstawie opisanego w tych księgach zdarzenia, nie stanowią one jednak dowodu na okoliczność istnienia i wysokości wierzytelności (por. wyrok TK z dnia 11.07.2011 r., sygn. P1/10). W związku z powyższym, w chwili obecnej, wyciąg z ksiąg rachunkowych jest wyłącznie dokumentem prywatnym w rozumieniu art. 245 k.p.c., a więc stanowi dowód jedynie tego że osoba, która go podpisała złożyła oświadczenie danej treści.

Mając powyższe na uwadze, z powodu braku dokumentów potwierdzających istnienie wierzytelności, jej podstawę, wysokość żądania pozwu nie poddaje się kontroli zarówno, co do powstania zobowiązania, jak i jego wysokości (art. 6 k.c.). W związku z tym, w ocenie Sądu, żądanie pozwu budzi uzasadnione wątpliwości (art. 339 § 2 k.p.c.) i jako takie winno być oddalone, pomimo braku stanowiska pozwanej. Wyrok uwzględniający żądanie nie może się opierać wyłącznie na gołosłownych twierdzeniach strony powodowej, które nie są poparte jakimikolwiek dowodami co do okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia. Podkreślenia wymaga fakt, iż strona powodowa reprezentowana była w sprawie przez profesjonalnego pełnomocnika.

Z przytoczonych względów orzeczono jak w sentencji.

Sędzia Grażyna Poręba

ZARZĄDZENIE

1. odnotować uzasadnienie, termin należy liczyć od daty przedłożenia s. ref. akt po uzupełnieniu braku wniosku o sporządzenie uzasadnienia czyli od dnia 15 marca 2021r. oraz odnotować urlop s. ref od dnia 15 marca 2021r. do 19 marca 2021r., projekt sporządzony przez P Asystent J. M.
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda,
3. kal. 14 dni

N., dnia 23 marca 2021r.

Sędzia Grażyna Poręba